

За істину, добро і мудрість

Наша газета

*Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С. Макаренка *Березень - 2012*

РІДНОМУ УЧИЛИЩУ - 80

ЗІ СВЯТОМ 8 БЕРЕЗНЯ!

Любі наші!

Весь чоловічий колектив училища щиро вітає Вас з Міжнародним днем Жінок!

Віки і тисячоліття світової історії осяяні вашою мудрістю та ніжністю, чарівністю та красою. І тільки завдяки вашій життєвій силі, насназі та довготерпінню з віку у вік продовжується рід людський на землі. Матір, сестра, кохана – жіночий першопочаток супроводжує нас до останнього подиху. І якщо краса порятує світ, то це буде ваша краса. Адже ви перетворюєте його на чарівну перлину, яку ми кладемо і довічно кластимемо до ваших ніг.

У цей святковий день бажаємо всім жінкам, студенткам та ліцеїсткам міцного здоров'я довічного щастя, шаленого кохання та сталого добробуту.

І нехай виконуються найзавітніші мрії, адже бажання кожної жінки – закон, якому ми, чоловіки, з радістю коримося. З 8 Березня!

Сьогодні в номері:

ГОСТІ ЗІ СТОЛИЦІ

стор. 2

ЖИТТЯ СТУДЕНТСЬКЕ

стор. 6

ПЕРШІ КРОКИ У ПРОФЕСІЇ

стор. 3-5

НЕЖІНОЧІ ЗАХОПЛЕННЯ

стор. 7

НАШІ ВІТАННЯ

стор. 8

ГОСТІ ЗІ СТОЛИЦІ

Унікальний комплекс

16 лютого 2012 року відбулося урочисте відкриття навчально оздоровчого комплексу «Ерудит» Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С.Макаренка за участі Президента України та міністра освіти.

«Ерудит» збудований на величезній території

Потіцької школи-інтернату, яка за багато десятиліть була перетворена буквально на руїни. Тепер це оновлений молодіжний центр, який включає в себе навчальний корпус з осащеними кабінетами, спальний корпус, танцмайданчик, фешенебельну їдальню, футбольне поле, тренажерний майданчик та власний пляж на відстані 50 м від комплексу. У кабінетах влаштовані стенди, нові парти, м'яке освітлення та безліч літератури. Фоє спального конкурсу приголомшливе: на стінах майоріють вишукані фрески мавок, а стелю прикрашає кришталева люстра. Перший поверх - для хлопців, другий - для дівчат. У кожному холі висить рідкокристалічний телевізор, а в кожній кімнаті - вихід до Інтернету. Місцева їдальня нічим не гірша від дорогого столичного ресторану.

Цей комплекс створений з метою підвищити рівень навчання обдарованої молоді Полтавської області. Улітку «Ерудит» буде працювати як табір, який буде вітати кращих учнів, переможців обласних олімпіад та конкурсів МАН. Протягом року в «Ерудиті» триватиме цілеспрямована профільна підготовка школярів для участі в наукових змаганнях.

Бюджет навчального комплексу - 8 млн. гривень. Президентом України було подароване по-

вне технічне оснащення для кабінету математики: мультимедійну дошку, проектор, підручники, математичні моделі та ноутбуки для кожної парти.

На відкриття прибули учні з багатьох районів Полтавської області, а також вихованці Полтавського обласного ліцею-інтернату при Кременчуцькому

педагогічному училищі ім. А.С.Макаренка.

Спеціалісти вважають, що «Ерудит» є унікальною спорудою для всієї України, а також країн ближнього зарубіжжя. Для розвитку сучасної молоді створено найкращі умови, щоб виростити майбутню еліту України.

Таїсія Колісник, Л-11

У кожній дитині сонце – тільки треба дати йому світити!..

Мовою танцю може розмовляти кожна людина вусвіті, це мова наших душ, наши хпращурів і на-

ших дітей. Саме про них зараз і піде мова. Студенти відділення початкової освіти гр. У-42 були розподілені на проходження переддипломної практики в різні школи нашого міста – ЗОШ № 22, 23, 24, 28, 30, 31, ліцей № 4. Не в усіх школах у навчальному розкладі є уроки хореографії, деякі школи навіть не мають актових залів, і учні цих шкіл уперше мали змогу виявити свої здібності тільки завдяки танцювальним гурткам, які створили студенти педагогічного училища. Яскраві костюми, музичний супровід, танцювальні рухи відповідали віку виконавців і допомогли дітям глибше розкрити зміст танцю. Під час проведення практичної частини державного екзамену члени комісії мали змогу поспілкуватися з учнями шкіл та їх батьками, членами адміністрації та вчителями, які безпосередньо мали можливість спостерігати за практикою наших студентів. Скажу відверто: у школах дуже задоволені професійною підготовкою студентів як керівників хореографічного гуртка. Хочеться сподіватися, що задоволення, подароване учням шкіл під час спільної творчої праці в танцювальному гуртку, переросте в серйозне захоплення.

Особливо хочеться відмітити хореографічні композиції Лаврентьєвої О. (ЗОШ №28), Мостовенко М. (ЗОШ №30), Сідельнікової В. (ліцей №4), Кукси М. (ЗОШ №31). Попереду ще навчальні заняття і семестрові та державні іспити. Тому бажано всім студентам-випускникам успіхів, добрих результатів та здійснення їхніх мрій.

Солодовникова Л.Г., керівник практики з додаткової кваліфікації «керівник дитячого хореографічного колективу»

Головне – любити майбутню професію

Діти – це маленькі люди, які щиро вірять слову вчителя. У цьому я переконалася під час проходження переддипломної практики в ліцеї № 11 в 4-А класі, класним керівником якого є Тарасенко Наталя Володимирівна. З першого дня я запам'ятала її слова, які вона сказала дітям під час мого представлення:

- Не відбийте у Катерини Віталіївни бажання бути вчителем. З перших поглядів я зрозуміла, що їхні очі горять від цікавості до мене та моєї роботи. Коли я встала перед ними, то я відчула страх, але цей страх був незвичайний! Страх розвіявся, коли поглянула на їхні обличчя, які були наповнені радістю, щирістю, цікавістю та сподіваннями. Переддипломна – це змога використати на практиці теоретичні знання, які ми здобували під час навчання в училищі, адже це набагато важче! Готуючись до кожного уроку, я хотіла зробити щось новеньке й цікаве. І так в пошуках матеріалів промайнули п'ять тижнів. Я вже звикла до роботи в класі, вивчила дітей, дізналася багато професійних секретів та склала «міні-екзамен» - заліковий урок, який готувала заздалегідь.

Аналізуючи слова методиста та вчителя про свій урок, можу сказати, що склала «екзамен» успішно. І радію цьому. Протягом усього часу я спілкувалася з однокласниками, які проходили практику також в ліцеї №11. Маліцька Таня - в 2-А класі, де класний керівник Киблик Наталія Юріївна, та Паращенко Аліна - в 4-Б класі, де класний керівник Дяченко Оксана Юріївна. Ми постійно обговорювали, що нам вдається, як пройшов день, ділилися враженнями про практику і, звичайно, добрими словами згадували училище, наших викладачів, які дали нам хороші знання навчили бути відповідальними. Ось і останній тиждень. Найприємнішими словами від дітей за час практики були:

- Ми не хочемо, щоб Ви йшли від нас! Але прийдеться, хоча й самій уже не хочеться. Не відбили бажання працювати вчителем, а лише допомогли зрозуміти, що ЦЕ мені подобається! Хочу сказати від імені всіх студентів, велике спасибі директору Биковій Н.О., заступнику директора Терещенко Т.І., учителям, з якими нам довелося працювати, за доброзичливість, за ту допомогу та підтримку. І в переддень свята 8 Березня побажати їм міцного здоров'я та успіхів у такій благородній професії.

Катерина Деркач, У-42

ПЕРШІ КРОКИ У ПРОФЕСІЇ

Перший день у школі, або «Я хочу жити»

Другий рік ми вивчаємо методики, психологію, педагогіку, і нам здається, що все знаємо про дітей. Ох, як ми помиляємося, і в цьому я переконалася, проводячи своє перше заняття в 4-Б класі ЗОШ №28.

І ось він-цей до в г о о ч і к у в а н и й день...Страх, надія, радість, невпевненість-усе це сплелось до купи.

У голові повно думок: «Я обов'язково щось забуду...Як мене сприймуть діти?...Як їх заспокоїти?..» Упоратися з цим допомагала наша методист - Барда С. І. Саме вона і стала нашим наставником та порадиником у цій нелегкій справі.

Школа...Я вже не перший раз заходжу до такого закладу, тільки...Тепер усе не так. Я заходжу туди не в ролі учня, а як учитель, і вже все сприймається по-іншому. З хвилини на хвилину я вступаю до класу. Відкинула свій страх і залишила тільки посмішку на обличчі та щирість у душі. Крок...Маленький крок - і переді мною класна родина. Край столу стояла класний керівник - щаслива багатодітна мати. Ви б бачили її очі! У них стільки запалу, енергії! А ось і самі діти. Які ж вони різні! Невже і ми такими були? Ми з моєю одногрупницею привіталися і тихенько сіли за останню парту спостерігати за роботою вчителя. Кожен її урок ніби окремий епізод із життя.

І ось наша черга проводити заняття. Пролунав дзвоник. Яюсь тривожно, серце не на місці. Я випадково зустрілася очима з маленькою дівчинкою, а вона так ласкаво всміхнулася, що мені стало так затишно, тепло. Ми розпочали заняття, тема якого «Давайте познайомимось». Чи то з поваги, чи то з цікавості - діти сиділи мовчки. Ми розповіли їм про себе, я показала свої малюнки. Діти були вражені. Я запропонувала намалювати їм морських істот, щоб збагатити уявлення про тваринний світ моря. Діти з ентузіазмом узялися малювати рибок, морських коників, черепах. І я, безперечно, їм допомагала. У той момент мені здавалося, що я можу все. У дитячих очах була вдячність. Я поклала їх витвори у конверт. Я була вражена одним малюнком. Дівчинка намалювала рибку і написала «Я хочу жити». Це було так зворушливо! Уже пройшов тиждень, а я і досі переглядаю ці малюнки. Усе пройшло чудово, і ви не уявляєте, яка це гордість сказати: «МІЙ четвертий клас!»

Ольга Ляліна, У-22

Перші спроби

Усе в житті доводиться робити уперше. Досвідчений художник колись уперше взяв до рук пензля, водій уперше сів за кермо автомобіля, а вчитель провів свій перший урок.

7 лютого 2012 року студенти групи У-24 зробили перший крок у своїй педагогічній діяльності - провели свій перший урок. Нашій групі особливо пощастило, адже ми проходимо практику в одному з кращих ліцеїв Кременчука - ліцеї № 4. Перше, що приємно вразило, це вихованість і людяність дітей. Так зворушливо, коли дитина підіймає твій олівець, що упав, бере у тебе з рук стілець і несе його, щоб тобі було зручно, коли дитина прагне допомогти навіть незнайомій людині. Також заслуговують уваги знання учнів, які вони продемонстрували під час відкритого уроку.

Коли пролунав дзвоник і настав час проводити урок, зникло усе хвилювання, зникли прояви недуги, і на 45 хвилин забулися всі проблеми. Перед собою ти бачиш десятки радісних, допитливих, іноді здивованих, очей, які горять прагненням нового, цікавого. Ось яку магічну, лікувальну силу мають діти! Вони дарують стільки тепла, стільки позитивних емоцій, що їх вистачає на цілий день! Після проведеного уроку додому повертаєшся надзвичайно щасливим і піднесеним, зі світлою душею. Дорослим і справді є чого повчитися в дітей...

Такою собі приємною несподіванкою стало те, що у нашому 2-Б класі (а це 32 школярі) практично кожен учень займається спортом. З різних видів занять більше ніж 20 дітей обрали спорт. Багато дівчаток займаються танцями, а також плаванням, катанням на роликах, волейболом.

Найпопулярнішими виявились різні види боротьби: самбо, греко-римська боротьба, джиу-джитсу. Борються всі: і хлопчики, і дівчатка. Це надзвичайно радує, адже нове покоління нашої нації росте здоровим.

Від першого проведеного уроку стільки вражень, що просто бракує слів. І вже не вистачає терпіння чекати наступного уроку, щоб знову отримати задоволення та величезну порцію позитиву і світла.

Дарина Халявка, У-24

прикріпили, було сповнене цікавістю і водночас переживанням. Це був 1-Б клас (класовод Василенко І.І.).

Переживання були пов'язані з тим, як нас сприймуть діти в ролі вчителя, адже це було для нас уперше. Спочатку ми спостерігали уроки цього класу, а згодом стали самі перед дітьми. Цікавим вийшло наше знайомство, адже наша виховна година так і називалася «Давайте познайомимось».

Діти були активні. Вони відповідали, задавали нам запитання на які ми відповідали. Діти були іноді серйозними, іноді кумедними, але кожен з них - це перш за все особистість і індивідуальність, яку необхідно поважати. Особливо нам сподобався хлопчик Гарагуля Арсеній. Він виявився найбільш допитливим і найкумеднішим. Ще до виховного заходу вони задавали нам різні запитання. Також їм було цікаво подивитися нашу наочність.

Нарешті виховний захід закінчився. Як ми втомилися, як ми хвилювалися! Це буди наші перші оцінки. Ми одержали гарні оцінки за проведення уроку. Ми вдячні Барді С.І. за допомогу в організації виховної години. Мені дуже сподобалося проводити уроки в такої чудової малечі. Я вважаю, що не дарма вибрала цю професію. Тепер і далі з охотою і цікавістю буду йти у свій улюблений 1-Б клас.

Олександра Сорокіна, У-22

Педагогічну практику, що раз на два тижні, я проходжу разом із своїми двома однокурсницями Мойленко Тетяною і Підсадньою Тамілою у ЗОШ № 28. Першого разу ми просто ознайомилися зі школою, подивилися, як учителі проводять виховні заходи. Ознайомлення з класом, до якого нас

Який він – перший урок?

Практика «Пробні уроки»... Перший в житті мій урок!.. Ця подія була все ближче і ближче. Думки про нього не давали спокою у вільний від навчання час. Іду до розкладу і, чесно кажучи, ніскілочки не дивуюсь - перший мій урок буде саме англійська мова. Ці переживання переслідували мене ще з другого курсу. А після першої консультації у школі - посилилися вдвічі. Я переконалася, що це буде зовсім не просто. Зрозуміла, яка відповідальність лежить на вчителів, і цю відповідальність маю на себе прийняти і я. Знаю, що така ж доля очікувала всіх наших попередників і очікує всіх наших наступників. І зрозуміла перше правило: необхідно ретельно готуватися до уроку, написати конспект. Зрозуміла і правило друге: ніколи в житті не зможу говорити через страх те, що написала в конспекті. Той страх переслідував мене протягом тижня.

І раптом зник в один момент, коли я зайшла до класу, почала готуватися до уроку, розвішувати наочність, постійно перечитувати конспект, щоб нічого забути. Пролунав дзвінок... З трепетом в голосі вітаюся до дітей та з захватом дивлюся їм в очі. І саме в цей момент розумію: мені подобається стояти перед ними, подобається працювати з ними, вони розуміють мене. Хочеться, щоб дзвінок з уроку не дзвенів якомога довше. Я ніколи ще не отримувала такого натхнення та задоволення від спілкування та праці. Коли я вийшла з класу, мені хотілося знову туди повернутись, провести ще один урок. З нетерпінням чекаю кожного наступного тижня, щоб знову піти до дітей, і не важливо, що я не потраплю в той клас, де вже була, головне, що я знову дивлюся в очі цим маленьким, спраглим до навчання та пізнання дітям. Дехто може порівняти виховну практику з пробними уроками... Але маю вам сказати, що це зовсім різні речі. Тож, шановні однокурсники, я сподіваюсь, ви теж просякните цим педагогічним духом, і навіть найпроблемніша дитина в класі не зможе розв'язати вашого натхнення та насаги до вчительської професії.

Оксана Кравець, У-33

Щедрий ужинок

Щедрими на здобутки був для нас цей навчальний рік: Черкун Людмила (У-14) зайняла III місце на обласному етапі Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка, II місце виборів Дудник Андрій (У-22) в обласній олімпіаді з української мови серед ВНЗ I-II рівнів акредитації. Переможцями регіональної олімпіади з української мови серед II курсів стала Мартиненко Тетяна (У-23), серед III-IV курсів - Хамаршех Анастасія (У-44), III місце виборола Ковнер Марина (У-23). Вітаємо. Бажаємо подальших перемог!

Т.В. Александрова, голова П(ц)К

Моя мама - найкраща!

Мама! Найрідніша людина у світі, найдорожча, бо вона дала нам найбільше – щастя жити. У кожної людини є своя матуся, і в усіх різні.

А моя матуся так, як і для кожної дитини своя мама, - найкраща, наймиліша.

Моя мама – це та людина, з якої я беру приклад. Моя ненька народила мене, виховала, за що я їй говорю велике спасибі.

Я щиро вдячна за те, що вона дала мені можливість навчатися в такому чудовому закладі, як Кременчуцьке педагогічне училище імені А. С. Макаренка.

20 років тому моя мама, Кришталь Катерина Петрівна, студентка групи У – 44, навчалася тут, і всі свої роки зростання вона згадує, як найкращі, про які вона розповідає мені дуже часто і про які буде розповідати своїм онукам та правнукам.

Мені і моїй матусі дуже приємно, що вчителі, які навчали її, навчають зараз і мене. Адже мама завжди говорить спасибі тим, хто її навчав, дякуючи їм, вона досягла своїх життєвих вершин.

Моя мама зараз працює вчителем музики в Хорольській гімназії, але вона не просто вчитель, а вчитель-методист.

Я дуже хочу бути схожою на тебе, матусю, і робитиму все можливе для того, щоб бути такою, як ти. Мамо, не дивлячись на те, що в нас було стільки сварок, але ти мені прощаєш, любиш і захищаєш, пригортаєш крильми величезної материнської любові.

Навіть якби ми далеко були один від одного, ти все одно залишаєшся для мене любовою та незабутньою.

Матуся, я тебе люблю, ти, як зірка, за якою я буду крокувати все своє життя. Зі святом 8 Березня тебе, дорога матусю!

Матуся, я тебе люблю, ти, як зірка, за якою я буду крокувати все своє життя. Зі святом 8 Березня тебе, дорога матусю!

Альона Кравченко, У - 31

День поезії Євгена Гребінки

Євген Павлович Гребінка народився 21 січня 1812 року на хуторі Пирятинського повіту на Полтавщині в сім'ї відставного штаб-ротмістра Павла Івановича Гребінки. Початкову освіту здобув у домашніх умовах. У 1825-1831 роках навчався у Ніжинській гімназії вищих наук. У гімназії почав писати вірші, перекладати. Місцем служби Гребінки був Петербург.

8 лютого відбувся захід, присвячений ушануванню пам'яті великого українського байкаря Гребінки Є. П.. Він проводився у формі конкурсу між учнями 9-х класів Полтавського обласного лицейо-інтернату при Кременчуцькому педагогічному училищі ім. А.С.Макаренка для обдарованої сільської молоді. Учні розповідали різні байки поета, змагаючись за звання найкращого декламатора.

Присутні судді, що оцінювали виступи, брали до уваги не лише інтонацію, знання тексту, а й уміння триматися під час виступу. Глядачі, у ролі яких виступали однокласники тих, хто розповідав, підтримували своїх друзів. Було розказано не одну цікаву байку. Під час заходу присутні дізналися багато цікавого з біографії Євгена Гребінки. У кінці свята судді підбили підсумки і за спільним рішенням визначили три призових місця: 1 місце посіла учениця групи Л-9А Анна Журавльова; 2 місце - учениця групи Л-9Б Ірина Чаленко; 3 місце - учениця групи Л-9В Вікторія Кучер. Переможцям були подаровані книжки відомих українських поетів-гумористів.

Вітаємо переможців! Хай заходи у лицей й надалі проводяться так вдало та у такій дружній атмосфері, як пройшов конкурс, присвячений творчості Євгена Павловича Гребінки.

Оксана Сівцова, Л-9В

Українська мелодія

«Ні, мамо, не можна» нелюба любить!

Нещасна доля із нелюбом жить.

Ох, тяжко, ох, важко з ним річ розмовляти!

Хай лучче я буду весь вік дівовати!»

— Хіба ж ти не бачиш, яка я стара?

Мені в домовину лягати пора.

Як очі закрию, що буде з тобою?

Останешся, доню, одна, сиротою!

А в світі яке життя сироті?

Горе, і нужду терпітимеш ти.

Я, дочку пустивши, мовляв, на поталу,

Стогнать під землею як горлиця стану.

«О мамо, голубко, не пдач, не ридай.

Готуй рушники і хустки вишивай.

Нехай за нелюбом я щастя утрачу;

Ти будеш весела, одна я заплачу!»

Ген там, на могилі, хрест божий стоїть,

Під ним радо й вечір матуся квилить;

«О боже мій-милій! що я наробила!

Дочку, як схотіла, із світа згубила!»

Глобалізація – це добре чи погано для мови?

Глобалізація... Знецінювання чи, навпаки, розквіт культурних цінностей? Розквіт, спровокований їх інтенсивним обміном, чи повільна втрата етнічних унікальностей?

У наш час в Україні спостерігається широкий вплив різних культур, який найчастіше приносить плоди у вигляді поведінки молоді, тобто підростаючого покоління. Більшість тих людей, що вже стали на п'єдестал майбутніх будівельників держави та соціуму, - студенти. Саме їхня поведінка та життєві погляди ж наслідками того полікультурного синтезу та глобалізації, що становлять розвиток української словесності та культури.

Скажіть, чи варто порпатись у чужій культурі, коли десятою дорогою обходиш власну? Чи варто братися за вивчення тієї ж англійської, якщо не можеш безпомилково зв'язати до купи хоча б декілька рідних слів? Може, треба на мить замислитися над тим, чи маєш ти що сказати щойно вивченою мовою світові, коли ти вже здатний впорядкувати у своїй пам'яті нові граматичні конструкції... Чи, може, краще було б прийняти рішення про прочитання нового українського бестселера чи того ж банального «Кобзаря»? Коли ти востаннє дивився український фільм? Що нового ти можеш розказати, коли в уяві миготять образи американських комедій і супермаркетів, жіночі постаті у форматі ляльки Барбі і тисячі способів заробити гроші?

Якщо чесно, мені соромно за більшість людей, які виїжджають, тікають, летять, вистрибують, немов окропом обпечені, з країни, в якій я народилась і до якої міцно прив'язана корінням мови. Мені соромно за численних заробітчанин, які в той чи інший спосіб усе одно продають власне тіло, і навіть студентів, які, отримуючи різноманітні гранти, так само рідко можуть відрізнити Пікассо від Малевича. Я вважаю, що кожен має пам'ятати, що українська культура – не масова і ніяк не піддається глобалізаційній орієнтації. Українська культура – насамперед висока та етнічна, з самого початку монографічна та самобутня. Якщо її та мову піддати глобалізації, вони просто помруть та втратять сенс, а нащадки забудуть про власну національність та знищать народний дух, дух сильної держави з багатою історією.

Мені хочеться вірити, що, вивчаючи мову, ми хоч іноді думаємо про те, що ми дамо носіям цієї мови, а не лише про те, що можемо від них узяти. Якщо у наших шафах безлад, нам ніде буде покласти взяте.

Таїсія Колісник, Л-11

Мій улюблений вид спорту

Я не є великим фанатом спорту, але завжди приділяю йому час. Кожна поважаюча себе людина повинна слідкувати за собою і, звичайно ж, тримати себе у формі, адже ви завжди оцінюєте людину візуально не лише за одягом.

Тому присвячувати кілька годин на тиждень спорту, особливо у юному віці, стало для мене правилом. Моє захоплення спортом переросло у відвідування спортивної секції, якій я присвятила чи не третину свого життя.

Я зробила свій вибір під впливом старшого брата, але не жалкую про це. Ми разом відвідували секцію тхеквондо. По-перше, це ефективний спосіб використання свого тіла у цілях самооборони. По-друге, це непоганий шлях підтримувати себе у добрій фізичній формі. По-третє, чудовий засіб уникнути щоденної метушні, зняти стрес та напругу, спосіб відпочити, адже ще сам Пушкін сказав, що відпочинок - це просто зміна обстановки та роду занять, а не повна бездіяльність.

Тхеквондо, хоч і є способом самооборони, базується на наступальних прийомах, якими і зумовлені оборонні дії. Захисні блоки бувають на рівні голови, грудної клітини та пояса. Відповідно Ольгуль Маккі, Момтон Маккі та Аре Маккі. Велика увага приділяється рукам, а точніше, їхній ролі у захисті. Блоків за допомогою рук найбільше. Вони виконуються різними частинами руки. Найпопулярніші з них: Сонналь Маккі, Пхальмок Маккі та Батансон Маккі. Рухи можуть іти назовні (Баккат Маккі) та всередину (Ан Маккі). Наступальні дії діляться приблизно так само. Від рівня удару: Ольгуль Ате, Момтон Ате та Аре Ате. Залежно від задіяних частин тіла: Чумок, Сонналь, Пхаль, Пхалькуп, Муруп Ате.

Дев'яносто відсотків тхеквондо – удари ногами. Вони виконують як і захисну, так і наступальну функції. Отже, тхеквондо - це стародавнє бойове мистецтво, яке має всесвітній статус і є популярним у ста сорока країнах світу. Тхеквондо змінює характер, робить тебе більш стійким та урівноваженим, гідним цього світу та суспільства. Я у цьому вже переконалася. Спробуй і ти!

Віталіна Калашник, Л-11

НАШІ ВІТАННЯ

Мовчан Олені Володимирівні

Поріг училища ступивши,
Зустрілися ми з нею,
Ласкаво нам всміхнувшись,
Здалася гарною зорею.
Неначе першачків до школи,
Вона за руку повела,
І не забути нам ніколи
Її натхнення і тепло!
Для нас вона одна, найкраща,
Знання з ОПКМ дає,
І сила знань цілюща
Від всіх негод нас береже.
Вона для нас як друга мати,
Завжди догляне і спасе.
Не хочемо другої знати
Хай Господь Бог вас береже.
Олено Володимирівно, наша,
Прийміть подяку і тепло.
Нехай не змеркне краса Ваша,
Хай Вам всміхається добро.
Прийміть наставнице кохана,
Низький уклін і похвалу.
Хай зіграє ласка Ваша,
Ще не одну таку весну.
(Підорець Л.В)

З повагою та любов'ю, Ваша група У-32

Вітаємо з ювілеєм:

1. Приступ Валентину Василівну
2. Максимчук Тетяну Борисівну
3. Мугу Валентину Андріївну
4. Решетник Лідію Іванівну
5. Дзюбу Діну Михайлівну
6. Отамась Інну Олексіївну
7. Коверсун Наталію Анатоліївну
8. Бельчич Лідію Іванівну
9. Сафонкіну Людмилу Павлівну
10. Вітко Тетяну Миколаївну
11. Баздиреву Ірину Миколаївну.

*Хай прекрасним цвітом шлях життя рясніє,
Справджуються завжди заповітні мрії,
Хай палають в серці почуття високі,
А доля дарує повні щастям роки!*

Триває конкурс на кращу випускню групу ліцею

Нещодавно в нашому ліцеї пройшов інтелектуальний брейн-ринг для випускних груп. Цей захід був дуже важкий для кожної команди. Кожен учасник намагався принести перемогу своїй команді. Звісно, ліцей – це одна родина. Але в повітрі відчувався дух конкуренції. Кожна команда напружено працювала. Дивно, але ось що відразу стало помітним: команди допомагали одна одній, а це говорить про велику та справжню дружбу. Учні показали вражаючі знання з таких питань, як музика, література, українська мова, математика, Євро 2012, Україна, видатні діячі науки та мистецтва. Організатори зображували всі запитання та фотографії на мультимедійній дошці, щоб для учнів не було ніяких незручностей. За тим, як триває конкурс, слідувало незалежне, чесне та невідкупне журі. Тож всі місця були розділені чесно та справедливо за чітко підрахованими балами по кожному конкурсу. А переможцем інтелектуального брейн-рингу на звання «Найкращої випускної групи ліцею» стала група Л-21! Тож, вітаємо переможців цього конкурсу - групу Л-21! Побажаємо творчих злетів, гарного настрою та успіхів, адже цей рік є останнім у їх шкільному житті.

Марина Бондаренко, У-22

«Наша газета»

Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С.Макаренка

Редактор: Кривченко О.І.

Літературний редактор: Савченко Т.О.

Комп'ютерна верстка: Прокопов Д.Ю.

Відповідальність за зміст публікацій несуть їх автори. Редакція не завжди поділяє точку зору автора. Редакція залишає за собою право виправляти матеріал із збереженням змісту.

Віддруковано
у ТОВ «Кременчуцька міська
друкарня»
(вул. Перемоги, 34)
тир.350 прим., зам № 186.

Адреса училища:
39623, м.Кременчук,
вул. Л.Чайкіної, 33.

Тел.: (05366) 5-33-01